

Església de Sant Cebrià

Tiana

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, 6

Coordenades:

Latitud: 41.48418
Longitud: 2.26827
UTM Est (X): 438913
UTM Nord (Y): 4592766

Classificació

Número de fitxa 08282 - 46
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Historicista
Segle XIX
Any 1886
Autoria de l'element: Francesc de P. Villar i Carmona
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (núm CPAA 46) 17/07/2002
Número inventari IPA 9353-I
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 8929501DF3982H
Autoria de la fitxa Àlvar Sáez Puig
Data de registre de la fitxa: dt., 19/02/2019 - 01:00

Descripció

Edifici religiós format per una sola nau acabada en un absis semicircular amb capelles laterals que es comuniquen per un passadís i cobert per una volta escarsera suportada per arcs diafragmàtics. Exteriorment reflexa fidelment l'estructura interior. Destaca la composició de la façana, de tipus historicista, amb elements neogòtics com els pinacles, els arcs ogivals de les obertures, la traceria, etc., i amb elements romànics com les arquivoltes de mig punt de la portada principal i els arquets cecs que envolten tot l'edifici. És també important remarcar l'ús de la pedra i el maó vist en tota la construcció.

L'alçada exterior e l'edifici és quasi desproporcionada i aquesta impressió s'accentua degut al seu gran campanar de base octogonal.

A la capella lateral hi ha un retaule de Nostre Senyora del Roser del segle XVII de Josep Tramullas.

Observacions:

Titularitat eclesiàstica. Edifici de culte religiós cristià. En una vall al sector del NE del terme, més amunt del nucli del poble actual, hi ha l'església parroquial de Sant Cebrià de Tiana, esmentada ja com a parròquia el 1018 i consagrada de nou el 1100. Aquesta consagració devia correspondre a un edifici romànic que va patir després nombroses modificacions arquitectòniques; la darrera, segons una data de la façana, el 1729. Aquesta església vella de Tiana, al voltant de la qual es van agrupar unes quantes masies, origen de la població (Can Fàbregues, Can Roca, Can Perxet, Can Cirera, Ca l'Andreu, Can Montcerdà), va prendre l'advocació de la Mare de Déu de l'Alegria, que era la d'un altar documentat des del segle XVIII, advocació relacionada amb el proper Montalegre (Mons Hilaris), on es va bastir la cartoixa. L'actual església parroquial és un elegant edifici d'estil gòtic tardà, d'una nau i absis poligonal amb campanar de torre quadrada; el 1970 va ser decorat amb pintures murals d'Ignasi M. Serra Goday. El Dilluns de Pasqua s'hi celebra un aplec.

Els tràmits per començar a fer la nova església que havia de substituir l'ermita de l'Alegria com a Parròquia van començar el 1850, però l'edifici no es va acabar i consagrar fins el 1886. Dins es troba el retaule barroc.

El retaule està dedicat a la Mare de Déu del Roser. El va encarregar Josep Tramullas l'abril de l'any 1645 i va trigar 10 anys en fer-lo. Forma part d'un tríptic del qual, a més del de Tiana, només s'ha mantingut el de l'altar Major del monestir de Santes Creus, a Tarragona. El tercer retaule, de Valls, ha desaparegut. Inicialment el retaule de Tiana estava a l'ermita de l'Alegria. L'any 1909 es va traslladar a la Parròquia. Al començament de la Guerra Civil, l'any 1936, el van desmuntar amb la intenció de cremar-lo, el van apilar en un racó de la mateixa església i va quedar oblidat. Acabada la guerra, es van recuperar les peces que faltaven. L'any 1944 el van reconstruir i la imatge de la Mare de Déu del Roser la van substituir per una de més petita i no gaire semblant a l'original.

Història

Pel que fa a la data de construcció de l'edifici, n'existeixen dues de diferents: una proporcionada pe J. Bassegoda Nonell a l'"Enciclopèdia Catalana", que proposa l'any 1886 i l'altra que apareix en un recull de notícies del poble que es conserva a l'Ajuntament i que proposa l'any 1896 (més possible ja que és l'any en què es llicencià l'arquitecte)

El campanar és de l'any 1960, realitzat per M. Dargallo. El 22 de juny del 1886, essent rector de Tiana mossèn Jaume Llopart, el bisbe Jaume Català i Arbosa inaugurava el nou temple parroquial, amb el campanar sense acabar. L'anterior parròquia, la de l'Alegria, quedava tancada, amb l'altar i la imatge de la Verge a dins. Anys més tard, als anys seixanta del segle XX, mossèn Ramon Mariné va fer posar la barana que corona actualment el campanar.

Un llarg camí s'havia recorregut des de l'any 1850 en el que el rector de Tiana mossèn Magí Marquet i l'Ajuntament varen iniciar les gestions d'una empresa que va durar 36 anys. La cosa va començar un 28 de novembre de l'any 1850, quan mossèn Magí, amb el recolzament de l'Ajuntament, s'adreçà al bisbe de Barcelona Josep Costa i Borràs, perquè demanés permís al Governador per edificar un nou temple parroquial. La petició anava acompanyada de l'oferta de contribuir tot el poble a la construcció de la casa rectoral, la del sepulterer i la de l'Altar Major, així com l'oferiment de fer prestacions en jornals i materials per a l'edificació de la nova església.

Varen haver de passar més de 30 anys per posar en marxa les obres. Durant aquest període de temps es van estudiar cinc llocs diferents: un terreny de Benet Matas (l'actual), un terreny a la plaça pública i edificis del comú, un terreny de Joan Francí, un terreny de vinya i secà a tocar amb el de Pau Giralt, i el mateix terreny de Pau Giralt. Finalment, Dolors Matas, filla i hereva de Benet Matas, va fer una donació dels terrenys on actualment s'hi aixeca l'església parroquial. El 17 de maig del 1884, Dolors Matas signava l'escriptura de donació a favor del Bisbe de Barcelona, on donava un tros de terreny.

Tot seguit s'emprenia l'edificació del nou temple, que s'inaugurava feliçment dos anys més tard; el 22 de juny del 1886. De l'inaguració, n'ha quedat la làpida commemorativa que hi ha a l'església i que diu: " En la mañana de este día ha sido inaugurada y bendecida por el Excmo.e Ilmo. Sr. Obispo de esta División. D. Jaime Català i Albasa, la nueva Iglesia Parroquial de este pueblo. Por la tarde el Rvdo. Sr. Cura Párroco ha trasladado, de la antigua iglesia, al altar levantado al efecto en este local, el Santísimo Sacramento que, en seguida, lo ha sido a la nueva Iglesia por el Excmo. Señor Obispo en solemne procesión, a la que han asistido las principales autoridades de la provincia, a más de las locales, con numeroso acompañamiento de personas invitadas.

Para recuerdo de tan solemnes funciones y de la honra dispensada, erige su propietario la presente lápida conmemorativa en Tiana, al 22 de junio de 1886.

Bibliografia

<http://llocal.tianat.cat/la-tiana-mistica/> <http://www.tiana.cat/coneix-tiana/turisme/itineraris-saludables/lactual...> Ajuntament de Tiana (2002). Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Tiana. Vol. 1. Tiana. <https://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0065977.xml>

